

El 65è Aniversari del “Lloc de la Sra Eddy”

Stanley C., Larkin

Christian Science Standart Volum 4, n. 3

20 de Juliol del 1993

Fa seixanta-cinc anys (cinquanta anys quan aquest *Standart* fóu publicat el 1993) el Comité de Direcció de la Ciència Cristiana anuncià una posició doctrinal tocant al lloc de la Sra Eddy a l'acompliment de la profecia Bíblica. La posició fóu presentada en sis paràgrafas enumerats, i fóu signada pels directors. “Aquestes conclusions,” s'hi declara, “no són noves ; són confirmades pels escrits de la nostra Cap, i el desplegament regular del fruitatge de la Ciència Cristiana és testimoni puixant de la seva veracitat.” Aquesta posició doctrinal del 1943 fóu publicada al *Christian Science Sentinel* del 5 de Juny del 1943 i al *Christian Science Journal* del Juliol del 1943.

LA BASE PER LA POSICIÓ OFICIAL DE L'ESGLÉSIA EL 1943

Aquesta presa de posició es basava en la informació aplegada per un comité de sis membres d'editors i antics editors dels periódics de la Ciència Cristiana nomenat pels Directors l'Abril del 1938, “per descobrir que en pensava la Sra Eddy de la seva relació amb profecia Escripural.” Al comité “se li donà accés a la correspondència privada de la Sra Eddy, a més dels seus escrits públics. Després d'estudiar curosament i en actitud de pregària les evidències, aquest comité féu un comunicat al Consell de Directors de cinquanta-set pàgines escrites a màquina fent palès que la Sra Eddy es veia a si mateixa havent acomplert la profecia Bíblica.” (*The Destiny of the Mother Church, Bliss Knapp, p. 252-3*)

LA POSICIÓ DOCTRINAL OFICIAL DE L'ESGLÉSIA EL 1943

La Posició de l'Església Mare tocant al lloc de la Sra Mary Baker Eddy a l'acompliment de la profecia Bíblica és clarament exposada en aquests paràgrafs. Aquestes conclusions no són noves; són confirmades pels escrits de la nostra Cap, i el desplegament regular del fruitatge de la Ciència Cristiana és testimoni puixant de la seva veracitat.

1- La Sra. Eddy, com la Descubridora i Fundadora de la Ciència Cristiana, capí que ella era la qui Déu havia triat per portar el Consolador promès al món, i doncs, la Reveladora del Crist, la Veritat, al nostre temps.

2- La Sra. Eddy estimà que part del llibre de l'Apocalipsi (capítol 12) l'assenyalava com la qui acomplia la profecia de fornir la Revelació final i absoluta de la Veritat; la seva tasca era així complementària de la de JesuCrist.

3- Tal com Jesús exemplificà la paternitat de Déu, la Sra. Eddy revelà la maternitat de Déu; representà al nostre temps la idea espiritual de Déu simbolitzada per la dona de l'Apocalipsi. (Aneu a *Ciència i Salut amb la Clau de les Escriptures*, p. 565:13-22)

4- La Sra. Eddy es tingué a si mateixa per la missatgera “designada per Déu” i “ungida per Déu” al nostre temps, la dona que Déu trià per descobrir la Ciència del guariment Cristià i explicar-la a la humanitat; està tan intimament lligada amb el Crist i la Ciència (Cristiana) que capir-ne el seu veritable sentit és essencial per capir la Ciència Cristiana; dit altrament, la Reveladora no es pot separar de la Revelació.

5- Aquest reconeixement de la seva veritable posició la féu bona de romandre ferma davant l'oposició que “el drac” (l'àvol magnetisme animal – ment mortal –) atia en contra seva; estava profundament agraïda als qui la vegeren com la dona de la profecia, i que, doncs, se'n refiaren, l'obeiren i la recolzaren a la seva missió.

6- Aquest mateix reconeixement és igualment vital pel nostre moviment, puix la demostració és el resultat de la visió. El recull d'aquesta evidència indisputable de la visió que la nostra Cap tenia de si mateixa i de la seva missió, marca un gran pas endavant; emprada sàviament, aquesta evidència esperonarà i establitzarà el creixement dels Científics Cristians d'avui i de les generacions a venir; i establirà la unitat del Camp tocant a la qüestió vital de la relació de la nostra Cap amb la profecia Escriptural.

En transcriure aquests fets cabdals, fem memòria als Científics Cristians dels mots de la nostra Cap (*Miscellaneous Writings*, p. 308). “Les Escriptures i la Ciència Cristiana revelen la via, i els reveladors personals agafaran el seu lloc a la història, però no seran deíficats.”

Els Consell de Directors de la Ciència Cristiana

EL PODER DIVÍ DARRERA DE LA CONFESSIÓ DEL MESSIES

La Sra Eddy escriu, “... Jesús es proposava de fundar la seva societat, no pas sobre el Pere personal mortal, ans sobre el poder diví que raïa darrera la confessió feta per Pere del veritable Messies.” (*Ciència i Salut*, p. 138:2 *èmfasi afegit*) Ens cal entendre més clar que vol dir això.

A les costes de Cesàrea Filipa, Jesús preguntà als seus deixebles,

“Qui diuen els homes que Jo, el Fill de l'home, sóc? I ells contestaren, n'hi ha que diuen que ets Joan el Bapista, d'altres Elies, i d'altres Jeremies, o un altre profeta. I ell els digué, però qui dieu vosaltres que Jo sóc? I Simó Pere repongué, Tu ets el Crist, el Fill del Déu viu. **(Nota de l'editor: Aquesta és “La confessió del Crist feta per Pere” – de la nota marginal de KJV, 1611 –)**

“I Jesús li digue, Beneït ets tu Simó Barjona, perquè ni la carn ni la sang **(Nota: o sigui acadèmicament, jutjant “per les aparences” – Joan 7:24)** t'ho han revelat, ans el meu Pare **(Nota: o sigui, espiritualment, per revelació del Pare; “un judici just,” ibid.)** que és al cel ... aleshores manà als deixebles que no diguessin a ningú que era Jesús el Crist. (Mateu 16:13-17, 20)” **(Nota: cal un període d'espera.)**

Fóu només per la revelació del Pare que Pere i els altres deixebles foren bons de veure Jesús com el Crist. Jesús no podia ser reconegut mai com el Crist per mitjans acadèmics o “de carn i sang.”

Com a resultat del seu reconeixement de Jesús com el Crist, Jesús féu aquesta promesa:

“I et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra hi bastiré la meva església; i les forces del reialme de la mort no hi tindran cap poder. Et donaré les claus del regne del cel: tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i tot el que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel.” (Mateu 16: 18,19)

Reconèixer el lloc de la Sra Eddy és una “confessió del veritable Messies,” i és tan cabdal pel Científic Cristià d'avui, com en fóu per l'església primitiva la confessió del Messies feta per Pere i els deixebles. Sense aquestes confessions no hi hauria església, ni Cristianisme, ni Ciència Cristiana.

Els darrers 65 anys, mestres de la Ciència Cristiana i deixebles seus han acceptat o rebutjat aquesta posició del Crist tocant al lloc de la Sra Eddy. Jesús, tanmateix, deixa clar que una confessió s'ha de fer en els termes especificats quan digué que la confessió de Pere li fôu revelada pel Pare. De la mateixa manera discernir i acceptar “El lloc de la Sra Eddy” ens és revelat pel Pare i és una confessió del “veritable Messies.”

Per què fôu crucial pels deixebles de reconèixer el Crist? Els deixebles s'havien d'enlairar més enllà de “la carn i de la sang,” i en enlairar-se'n reconeixent que Jesús era el Crist, feien palès el poder de Déu. Aquest poder de Déu, o poder espiritual, calia per bastir l'església del Crist. (també és la clau per entrar al regne del cel). Aquest poder de Déu fôu clarament il·lustrat a la reconstrucció del temple de Jerusalem en temps de Zacaries. Feia disset anys que miraven de reconstruir el temple de Jerusalem i no se'n sortien ni de posar els fonaments. “Ni pel poder ni per la força, ans pel meu esperit, digués el Senyor dels exèrcits.” (Zacaries 4:6). Tanmateix quan Zacaries va reconèixer que les dues oliveres, els dos lampadaris, i les dues branques d'olivera eren “els dos ungits que romanen drets davant del Senyor de tota la terra,” aleshores “la pedra principal,” (la pedra del fonament) del temple pogué ser ficada. El poder de Déu hi era i el temple fôu construït. **El poder de Déu que calia per bastir-lo no era material, ans espiritual, fornit per la revelació.**

A l'Apocalipsi hi llegim:

“Jo donaré poder als meus dos testimonis. **(Nota: els dos ungits prèviament reconeguts per Zacaries)** i ells profetitzaran mil dos cents seixanta dies, vestits de roba de sac. Són les dues oliveres i els dos lampadaris drets davant del Déu de la terra. I si cap home els hi fa mal, treuran foc per la boca, i consumirà els seus enemics ...”

Aquestes paraules del deixeble St Joan (del llibre de l'Apocalipsi) ens ensenyan que Jesús i els seus deixebles estaven familiaritzats amb aquesta llei de l'Antic testament que exigeix el reconeixement de la presència del “veritable Messies” en compliment de la profecia. També sabien que just com fôu essencial per Zacaries a l'hora de reconstruir el temple, era també essencial per bastir l'Església del Crist.

Aleshores, just com “el poder de Déu ... era darrera la confessió de Pere del veritable Messies,” i darrera la confessió de Zacaries dels “dos ungits que romanen drets davant del Senyor de tota la terra,” aquest poder de Déu hi és avui pel Científic Cristià que ha de reconèixer la importància de fer la seva pròpia “confessió del veritable Messies.” És així que es farà seu el poder de Déu que hi va de bracet, i tindrà les claus del regne. Hauria de quedar clar, doncs, que la raió de la presa de posició de l'església del 1943 (pàgina 2 d'aquest *Standart*) és fornir-li al Científic Cristià individual un model contemporani de confessar el Crist. Dos exemples de confessions que foren essencials pel reeiximent primerenc del Moviment de la Ciència Cristiana foren les del Sr Ira Knapp i la del Jutge Hanna.

LA CONFESSIÓ DEL VERITABLE MESSIES FETA PEL SR. IRA KNAPP

Just com el reconeixement que Pere féu del Crist en Jesús fóu la roca on es bastí la primitiva església, també el reconeixement de la Sra Eddy com la dona de l'Apocalipsi fet pel Sr Ira Knapp és la roca on és bastida l'església de la Ciència Cristiana. Aquest era el tema central del llibre escrit per en Bliss Knapp el 1925, titulat *Ira Oscar Knapp i Flàvia Stickney Knapp* (p. 65-66) aprovat pel Consell de Directors de la Ciència Cristiana per a què el Sr Knapp l'escampés:

“Quan el Sr Knapp començà a estudiar amb la Sra Eddy, el Capítol de l'Apocalipsi encara no era a *Ciència i Salut*; però la Sra Eddy explicà a la classe el dotzè capítol de l'Apocalipsi. La seva explicació li devia transmetre un profund sentit al Sr Knapp, puix ni que la Sra Eddy no fes esment de si mateixa personalment en explicar el capítol, s'adonà amb absoluta convicció que la Sra Mary Baker Eddy era la dona “vestida amb el sol ... i amb una corona de dotze estels sobre el cap,” descrita a l'Apocalipsi. Des d'aquell moment la paraula de la Sra Eddy fóu llei pel Sr Knapp.”

“Ni que el coneixement que el Sr Ira Knapp tenia de la naturalesa humana li havia ensenyat a no fiar-se de les paraules de la gent, això canvià del tot tocant a la Sra Eddy. Sabia que era la missatgera de Déu pel nostre temps, un dels dos testimonis divinament nomenats (èmfasi afegit), i que no podia dubtar ni qüestionar mai cap instrucció ni exigència que li arribés del testimoni de Déu. Obeint-la, sabia que faria la voluntat de Déu. Quan Pere es desvetllà i reconegué el Crist en el seu Mestre, Jesús hi trobà en aquest

reconeixement el fonament per l'església del Crist. Al reconeixement del Sr Knapp del testimoni de Déu en la seva mestra, la Sra Eddy hi trobà una consciència que la podia ajudar a bastir l'Església Científica del Crist. Aquest reconeixement als cors dels Científics Cristians és el fonament on l'església ha de ser bastida. Aleshores les forces del regne de la mort no hi tindran poder.”

LA CONFESSIÓ DEL VERITABLE MESSIES FETA PEL JUDGE HANNA

Altra volta, just com “el poder de Déu ... era darrera la confessió del veritable Messies,” al Cristianisme primitiu, també avui a la Ciència Cristiana el poder de Déu és darrera la confessió del Jutge Septimus J. Hanna C.S.D. A la seva confessió que trobem a les seves *Reminiscences of Mary Baker Eddy* (Pasadena 1918) hi enclogué la publicació de la profecia Messiànica d'en Totten (Aneu al número del Gener del 1993 del *Christian Science Standart*). Quan Totten va escriure la seva profecia Messiànica sobre la dona, la dona particular, la Sra Eddy, li era del tot desconeguda. I doncs, quan el Jutge Hanna enclogué a les seves *Remniscences* tota la profecia d'en Totten, confessava de fet que la Sra Eddy era la dona de què Totten parlava. La profecia d'en Totten va més enllà de la declaració de la posició oficial de l'Església del 1943 “El lloc de la Sra Eddy.” Descriu amb un detall i cura superba els dos unguets i la seva correspondència amb els dos arbres simbòlics al Jardí de l'Eden, i explica el pregon concepte espiritual de la dona rondant l'home profetitazat a Jeremies 31:22.

Com és esmentat al número de l'*Standart* del Gener del 1993, la Sra Eddy forní a la profecia d'en Totten autenticitat tant Escriptural com científica al seu assaig “*The Second Advent*,” a *Essays on Christian Science Ascribed to Mary Baker Eddy* (Providence, Carpenter Foundation, 1961) p146; p 47 en edicions posteriors:

“C.A. Totten al seu excel.lent llibre *The King's Daugther*, hi escriu, “Fóu la creació de la feminitat que arrodoní l'equació que encara no hem resolt del tot.” Les seves profecies estan arrelades a la Ciència. Reiteren els documents Escripturals sagrats i els sil.logismes lògics de *Ciència i Salut* on la demostració de l'ésser comença amb la masculinitat de l'ésser i se'n'laira fins a la feminitat com la idea Crística i la visió de la dona que en tingué el Revelador, on l'Esperit i la núvia diuen, vine.”

A aquesta confessió del Jutge Hanna hi hem d'afegir el seu reconeixement previ del lloc de la Sra Eddy descrit en un editorial no publicat (Aneu a les pàgines 271-297 del *Destiny of the Mother Church* escrit pel Sr Bliss Knapp). Darrera d'aquesta confessió també hi rau el poder de Déu que la Sra Eddy esmenta a *Ciència i Salut*, p. 138:2. La certificació feta per la Sra Eddy de la profecia Messiànica d'en Totten és de fet la seva pròpia confessió del seu lloc a la Trinitat.

EL PERÍODE PROVINDENCIAL D'ESPERA

Hom pot preguntar perquè la Sra Eddy no va declarar ella mateixa la posició esmentada del 1943 explícitament, o per què la Església tardà tant de temps a fer-ho. La resposta és al nostre número del Gener del 1993.

La Sra Eddy féu publicar una nota al *Christian Science Journal* de l'Agost del 1890 (Vol. VIII, p.193), on hi diu, amb èmfasi afegit:

“Sr Editor: Als darrers articles del Journal del Juliol, fent esment de la meva persona s'hi expressen presentiments que objecto s'hagin declarat o escrit ara. **(Nota: els presentiments eren tocant al seu lloc a la profecia.)** Només Déu assenyala la via i el lloc digne per cada un dels Seus fills; i la humanitat hauria d'esperar en Déu i el judici del temps. Em fa la impressió que ha de passar com a mínim mitja centúria abans no se li permeti a l'home de donar el seu veredicté públic tocant a algunes de les qüestions cabdals que ara neguitegen el món.”

La “mitja centúria” de prohibició tocant a un “veredicté públic” pel què fa al seu lloc finí el 1940. Quan el “veredicté públic” arribà el 1943, el temps fóu el de Déu i no pas el dels Directors que sens dubte no eren conscients del temps d'espera requerit.

La posició oficial del 1943, publicada a “la plenitud del temps,” és irrevocable i inalterable perquè es basa en la pròpia visió de la Sra Eddy. D'entrada, el “veredicté” del 1943 fóu acceptat generalment pels membres, però s'hi dreçà oposició perquè el veredicté aparentment fóu copsat intel.lectualment, per “la carn i la sang” o “segons les aparences,” més que no pas per la revelació pel Pare.

ELUDIR vs. NEGAR

Consistent amb la direcció espiritual del 1890, quan la Sra Eddy era cridada a “fornir un veredicta públic tocant al seu lloc a l'acompliment de la profecia,” l'eludia. Webster diu que eludir vol dir, “Evitar d'encarar un tema; evadir una decisió; sortir de la via de.” Alguns dels seus estudiants no van reconèixer aleshores, ni reconeixen ara, la diferència entre eludir i negar, i erròniament interpreten les seves paraules i accions elusives com negacions. Però eludir, o evadir, no és de cap manera una negació!

EL DESIG D'UN CANVI DE POSICIÓ RADICAL

Hom sap prou bé que als estats totalitaris quan la jerarquia desitja imposar una posició o política poc popular, lloga els serveis d'un intel·lectual per a què escrigui un llibre erudit que presenti en termes poc clars els detalls del desitjat canvi de posició. El llibre es fa circular a l'ample, i les “noves idees” s'escampen. Un any després són adoptades com la posició oficial justa.

De la mateixa manera, sembla que alguns oficials de l'ESglésia Mare que volien revessar i negar la declaració del 1943 tocant al lloc de la Sra Eddy a la profecia Bíblica han fet exactament el mateix. En un període d'onze anys, des del 1966 fins el 1977, se li donà permís a en Robert Peel de publicar els tres volums de la seva biografia autoritzada de la Sra Eddy, bastint la confiança pública en la seva justesa i integritat amb l'esguard vers el canvi a venir

EL MANIFEST DEL 1977

Puix la nova posició és ben bé el revés de la visió de la Sra Eddy, no se'n pot dir justament una “revisió” de la posició oficial del 1943. S'ha de definir amb un altre terme. En aquest comentari en direm un “manifest” per destacar-ne els seu únic i radical caràcter. Un “manifest” és un mot anglès emprat des del 1620, i vol dir “una declaració pública de punts de vista;” la manera com és emprat aquí no lliga de cap manera amb el comunisme.

El 1977, al final del període d'onze anys, el tercer volum de la biografia de la Sra Eddy escrita per en Robert Peels, *Years of Authority*, fôu publicat. Només en aquest volum, a les pàgines 37 i 38, hi incorporà el nou canvi de posició. Hom pot dir que la data de publicació d'aquest tercer volum, el 28

de Novembre, és la data del manifest que nega el lloc de la Sra Mary Baker Eddy i del Crist Jesús a la profecia Bíblica.

Alhora, la publicació i circulació del fulletó, “El Lloc de la Sra Eddy” fóu aturada i el 1991 els mestres de la Ciència Cristiana foren contactats pels directors i el fulletó repudiat oficialment. (carta datada el 6 de Setembre del 1991 escrita pel Sr Lee Z. Johnson a les sales de lectures de les esglésies de la Ciència Cristiana)

Ni que els Directors repudiessin la posició del 1943, no n'han fet cap d'altra d'oficial fàcil d'entendre. (1)

Al número del Desembre del 1977 del *Christian Science Journal*, a la pàgina 721 hi ha una declaració dels Directors tocant “al volum que clou la trilogia de la Sra Mary Baker Eddy,” on s'hi diu: “Tots tres volums han estat escrits com projectes independents, no han estat encarregats ni subvencionats per l'Església Mare.” Això era, és clar, per protegir-se en cas de qüestions de conflicte doctrinal. Tanmateix, el llibre fóu autoritzat pels Directors, i les biografies de la Sibyl Wilbur, en Lyman Powell, n'Irving Tomlinson i d'altres no s'imprimiren més, i la trilogia d'en Robert Peel fóu promocionada per l'església com la biografia oficial de la Sra Eddy. (La publicació d'aquestes biografies es va reprendre el 1991.)

L'AUTORITZACIÓ DELS DIRECTORS

Els Directors s'identificaren amb les pàgines 37 i 38 de *Years of Authority* a la rescenció del llibre feta al *Christian Science Monitor* del 2 de Desembre del 1977, escrita per un membre del Comitè, el Sr DeWitt John. El Sr John era un antic editor del *Christian Science Monitor*, president del Comitè de Directors, i tot seguit mestre de la Normal Class trienal. Esmento extractes significatius de la rescenció del llibre amb èmfasi afegit:

“L'estil és elegant, basat en fets, força desidentificat – tanmateix infal.liblement acolorit i interessant. L'autor té en compte tot l'espectre de la literatura biogràfica i crítica sobre aquest controversial i modern Líder religiós, ni que la seva narració i conclusions es basin en fonts originals. L'evidència que presenta esbotza alguns mites que fa temps que circulen.”
(Nota: “els mites que fa temps que circulen” tocant a la Sra Eddy són evidentment la creença de molts dels seus seguidors que ella

és la dona de l'Apocalipsi. Aparentment el Sr Peel i el Sr Johnson tingueren aquesta creença per un mite. Quina altra creença seria un mite?)

“La Sra Eddy hi pensà molt els darrers anys de la seva vida tocant al tema d'una biografia que algun dia hom podria escriure ... Com remarca en R. Peel: ' ... sembla haver demanat una mena de visió radical d'una vida, que en fes visible l'estructura íntima, en contrast amb el mer rodar pel brancam mort dels fets externs.' Aquesta trilogia aconsegueix aquesta exigència de manera admirable.” **(Nota: Sembla que els Directors en fan d'en Peel el qui estava destinat a aconseguir el desig de la Sra Eddy d'un biògraf veritable; un que fos bo d'entrar dins la seva ment, la seva visió i temperament. De Witt John assenyala que en Peel va per sota de la superfície, mentre que els biògrafs previs, com ara la Wilbur, en Powell, i en Tomlinson simplement rodaren “pel brancam mort dels fets externs”!)**

“Pels qui han fet fet només la coneixença superficial de la figura legendària **(Nota: La idea de la Sra Eddy aconseguint la profecia Bíblica és una llegenda?)**, l'emergència en aquest llibre d'un Líder religiós de profundes dimensions i del tot creïble pot ser colpidor ... l'autor deixa veure totes les facetes humanes del seu caràcter, i doncs, la dona que n'emergeix és alhora creïblement humana i genialment inspirada ...” **(De Witt John té raó! Qui llegeixi *Years of Authority* quedarà colpit pel tractament humanitzador que en Peel fa de la Sra Eddy! El Sr John deu haver pensat com fa en Peel a les pàgines 37 i 38 que Jesús i la Sra Eddy no foren “enviats” i doncs no són gaire importants.)**

“La Sra Eddy era una exploradora de nous reialmes de pregària, causalitat mental, i sentit de l'ètica Cristiana. Era una pionera treballant amb realitats espirituals tan concretes que podien ser vistes com noves descobertes de les lleis científiques subjacents de l'existència ...” **(Nota: Això lliga directament amb la discussió de l'exploració científica a les pàgines 37 i 38 on Peel posa al mateix nivell les descobertes espirituals amb les descobertes de la ciència material basades en la “recerca racional” sense pensar gaire o gens en el guiatge diví. Es basa en les “aparences” acadèmiques i intel·lectuals, no en la percepció que és “revelada” pel “Pare.”**

ATRINXERAMENT DEL SISTEMA D'ENSENYAMENT DE L'ESGLÉSIA

A més de l'autorització al *Monitor* i el seu obvi vist i plau de les pàgines 37 i 38, els Directors van procedir a “atrinxerar” els nous punts de vista doctrinals del llibre al “sistema d'ensenyament de l'església” (*The Years of Authority*, p. 252, ratlles 16-17) cridant colletes de mestres a fer set trobades de dos dies a l'Església Mare “entre l'u de Gener del 1978 i el temps de la Trobada Anual.” Aquesta crida fóu feta el 30 de Setembre del 1977, dos mesos abans de la data de publicació de *The Years of Authority*.

Més tard en una carta datada el 17 de Desembre, els Directors van escriure als mestres: “sota el tema anunciat, 'l'autoritat de la Revelació,' passarem els nostres dos dies plegats sospesant el sentit espiritual de la revelació divina en allò que toca tant a la nostra Causa com a la humanitat en general ... A la (primera sessió matinal) el Sr Peel hi farà una xerrada i tothom gaudirà de l'oportunitat de parlar-hi. La lectura curosa del seu llibre, *Mary Baker Eddy, the Years of Authority*, no és un requeriment però és molt recomenat! ...”

Només el nom del Sr Peel fóu esmentat a la correspondència d'aquestes trobades. Si més no per alguns dels mestres que hi anaren, era clar que els Directors autoritzaven la doctrina de *The Years of Authority*. Aquesta autorització era la raó òbvia de les trobades amb el desig d'atrinxerar la doctrina al sistema d'ensenyament de l'església.

Sembla innegable que el Directors encarregaren al Sr. Peel que presentés el seu manifest en aquest tercer volum al començament del segon capítol on cap lector no el pogués passar per alt.

El fet que els directors encara no han estat bons de publicar el manifest del 1977 en un anglès planer fa palès que el procés de filtració no ha reeixit. El tema és en un punt mort i la majoria de membres no són conscients de la doctrina que inconscientment abracen.

EL LLENGUATGE DEL MANIFEST

Mentre la posició del 1943 és fàcilment entesa, el manifest dels Directors del 1977 està escrit en un estil que no es deixa “traduir” fàcilment. En aquest seixanta-cinquè aniversari de la posició oficial del 1943, descrita pels

Directors com “un gran pas endavant” (p.21) aquest *Standart* mirarà de reformular el manifest del 1977 (un gran pas enrera) i fer-ne el sentit planer en anglès quaothidià.

El manifest és tan controvertible que si hagués estat fàcilment entés el 1977 hauria indubtablement dividit el Camp. Havia de ser expressat de manera tèrbola en un estil intel.lectual que jugués deshonestament amb les paraules, emprant mots de moda i esbiaxats (descrits per Webster com “una paraula o frase altisonant usualment tècnica, normalment sense gaire sentit, empedra sobretot per impressionar el profà.”) La traçada associació de mots i l'ús de frases altisonants, impressionen el lector i l'ensarronen, empenyent-lo a adoptar les creences de l'escriptor – potser subliminalmnet si no conscientment.

I doncs, per “traduir” el missatge a l'anglès planer, cal adonar-se dels mètodes emprats per tergiversar el sentit de frases que semblen inoqües i generalment acceptades.

LA BASE DEL MANIFEST

Mentre la posició del 1943 es basa en moltes pàgines d'evidències compilades dels arxius de les obres de la Sra Eddy, el manifest del 1977 es basa en una sentència del Sr Edward A. Kimball treta d'un llibre publicat el 1917 per l'Associació de la Ciència Metafísica de Los Angeles (un grup, per cert fora del Moviment de la Ciència Cristiana) aplegat, compilat i editat pel Rev. G.A. Kratzer, i titulat, *Teachings and Adresses of Edward A. Kimball, C.S.D.* La frase de què fem esment és a la pàgina 179:

“Quan quelcom ha de ser revelat, sempre hi ha una ment més a punt que una altra per rebre-ho, una ment de pensament més exaltat que cap d'altra – just com en una serralada hi ha un cim més alt que els altres, on els raigs de sol hi toquen primer.”

Aquest simbolisme del cim de la muntanya és emprat poc o molt a tot el Manifest del 1977, creant l'atmosfera per les dues pàgines 37 i 38 de *The Years of Authority*.

EXAMEN DEL MANIFEST DEL 1977

PARÀGRAF 1

UNA POSSIBLE AMENAÇA PELS TÍTOLS ESPIRITUALS

La pàgina 37 s'enceta amb aquest paràgraf:

“L'any 1892 la Sra Eddy trià el títol que explicaria la seva relació amb la Ciència Cristiana. Des d'aleshores seria coneguda oficialment com la seva Descobridora i Fundadora. 'Només' va escriure a la Sra Júlia Field King, editora del *Christian Science Journal*, 'us prego que en feu un ús moderat'.”

La Sra Eddy per la força de les circumstàncies trià el 1892 el títol “públic” neutral de Descobridora i Fundadora, i no li fóu “permès” per Déu d'emprar els seus títols espirituals de reveladora del Crist, la Veritat; l'elegida per Déu, la ungida i nomenada per Déu ... etc perquè al 1890 li fóu exigit d'estar-se'n de fer un “veredicta públic.”

Les paraules de la Sra Eddy a la Sra Júlia Field-King suggereixen el neguit de la Sra Eddy que els títols “públics” neutrals poguessin eclipsar els més sagrats i espirituals al període d'espera providencial.

PARÀGRAF 2

ASSOCIAR LES LLEIS ESPIRITUALS AMB LA SEVA DESCOBRIDORA ÉS IMPERATIU

Al segon paràgraf s'hi diu:

“El doble terme implicava el descobriment d'una veritat i la fundació d'un sistema. Descoberta suggereix escorcoll i recerca, no només una recepció passiva; suggereix que el fet o veritat descoberta existeix independentment del descobridor, tanmateix, en haver-se descobert, n'és històricament inseparable. La llei de Boyle, el teorema de Pitàgores, el principi d'incertesa de Heisenberg.” **(Nota: Aquesta és una provatura òbvia de posar al mateix nivell el descobriment espiritual de la Sra Eddy amb les descobertes materials fetes pels científics físics. En Peels suggereix que a la llei espiritual de “la Vida, la Veritat i l'Amor” no li calia la Sra Eddy per ser descoberta, i que no cal realment lligar la Sra Eddy amb la Ciència Cristiana o les seves lleis com és**

exigit a *Ciència i Salut*, p. 560:15-21)

Moisès no va competir amb d'altres a la muntanya del Sinaí, ni cercà lleis espirituals escorcollant i fent recerca, o simple raonament humà. Abans de rebre els Manaments fóu “nomenat” i espiritualment preparat per Déu. (Aneu al libre dels *Nombres* 12:1-9). Rebé els Manaments per revelació.

PARÀGRAF 3

LES LLEIS ESPIRITUALS SÓN ASSOLIDES AMB LA RECERCA?

Al tercer paràgraf de la pàgina 37 hi llegim:

“Si, a més, el descobridor és bo de sistematitzar la seva descoberta, establir regles per fer-ne l'aplicació pràctica, potser institucionalitzar-la, hom pot dir que ha fundat un sistema, una disciplina o pràctica basada en la seva descoberta. En aquest cas, la tecnologia (en els sentit grec original de ... una mena d'art) no és merament el fill de la recerca pura, ans n'és més aviat, l'alter ego.”

Peel refuta que la revelació de la Ciència Cristiana li fós donada a la Sra Eddy per Déu. Ens ve a dir que, com el físic, assolí la tecnologia – l'aplicació de les regles – per la pura recerca.

PARÀGRAF 4

REVELACIÓ sense REVELADOR

Al quart paràgraf hi llegim:

“La Ciència Cristiana, tal com ella la vegé i el seu nom implica havia de ser reconeguda no només com una descoberta científica (**Nota: descoberta material?**) ans també una revelació Cristiana. (**Nota: la Ciència Cristiana és una revelació, no “també” una revelació. No és una descoberta en el sentit que en Peel fa servir el mot.**) Com a conseqüència alguns dels seus seguidors foren menats a esmentar la Sra Eddy com la reveladora més que no pas com la Descubridora de la Ciència Cristiana. (**Nota: els seus seguidors anaven bé! Això és el que havien de fer, i el què haurien de fer avui!**) A les seves obres,

tanmateix, s'abstingué rigorosament d'emprar la paraula en aquest sentit. **(Nota: la Sra Eddy no emprà el mot “reveladora” referit a si mateixa obeïnt el període d'espera providencial, pàgines 6-7)** Ben altrament en dotzenes de contextes diferents va escriure, 'La Ciència revela ...' i amb aquesta frase indicà un concepte de la revelació ben allunyat del tradicional supernaturalisme.” **(Nota: una revelació sense un revelador personal és una impossibilitat. La frase “tradicional supernaturalisme,” menysprea la posició oficial de l'església del 1943, que declara la Sra Eddy com la reveladora o la dona de l'Apocalipsi.)**

La frase emprada per la Sra Eddy “la Ciència revela” no negava de cap manera que es vegés com la reveladora, “l'elegida per Déu.” Els Científics Cristians sempre han entès que la Ciència és una revelació, i la Sra Eddy n'és la reveladora (p.2).

PARÀGRAF 5

L'ASSOLIMENT DELS EXPLORADORS ESPIRITUALS

A la primera farse del paràgraf cinquè hi llegim:

“Si, com ella creia, la revelació era la inacabable autodesclosa d'un Déu que era Ment i Principi infinit, aleshores ha de ser a l'abast de tothom; tanmateix històricament s'ha fet palès que ha emergit només pels exploradors espirituals que anaren més enllà de formulacions teològiques de segona mà i encararen directament la Veritat darrera.” **(Nota: Aquesta declaració és falsa. L'auto desclosa d'un Déu és simplement l'aparició d'una personalitat i aquesta manera d'emprar la frase posaria la “revelació” dins dels límits de la persona i de la personalitat. Això és un revessament de 180 graus dels ensenyaments de la Sra Eddy tocant a la revelació del Principi. Ella mai emprà el mot “autodesclosa” a les seves obres publicades per explicar la revelació o qualsevol altra cosa. Per què l'empra en Peel?)**

(Nota: A tot el llibre en Peel emprà frases com ara “Des del punt de vista de la Sra Eddy,” “com ella ho veia,” i “com creia.” En un dels darrers números del *Times* (12 de Juliol del 1993, p. 46) hi trobem aquests mots: “Hi ha un nom pels escriptors que clamen

l'accés privilegiat al funcionament intern de la gent que descriuen. El nom és novelista.”)

Òbviament en Peels declara que tot el què la revelació exigeix és ser al lloc adient al moment adient. No has de ser ningú especial. Aquest Déu que s'autodesclou no en sap res de cap ésser humà i doncs, la gent li és tan igual com n'és pel principi de les matemàtiques. Segons en Peel no hi ha persones “elegides” o predestinades, no hi ha missatgers “nomenats per Déu” o “ungits per Déu” d'entrada per descobrir les lleis. El principi de les matemàtiques no trià Pitàgoras per descobrir el seu teorema. No hi ha els qui assoleixen el cim on el sol hi toca primer – com al cas d'en Boyle, Pitàgoras o Heisenberg (i la Sra Eddy), i la muntanya “és a oberta a tothom.”

CAP PROFETA O MESSIES ELEGIT

La darrera frase del cinquè paràgraf diu:

“En aquest sentit (Nota: la muntanya “és oberta tothom” – els fets són a l'abast de tothom qui els cerca amb la recerca racional com feren Boyle, Pitàgoras i Heisenberg) el sentit bíblic de revelació per mitjà de profetes elegits es podria reconciliar amb l'assoliment dels fets per la recerca racional – com hom podria dir que el sol ixent “trià” el cim més alt per lluir-hi primer. Tria el sol de tocar el cim més alt primer? Però mirem què diu Jeremies a 1:5, “Abans d'afaiçonar-te dins del ventre, ja et coneixia; i abans no fossis deslliurat del ventre et vaig santificar, i et vaig fer un profeta de nacions.”

Segons la posició d'en Peel, “els profetes elegits” són “elegits” només com Boyle, Pitàgoras, i Heisenberg, en el sentit que “anaren més enllà de les formulacions teològiques (o altres) de segona mà” del seu dia “per encarar directament la Veritat darrera,” – al cim on hi toca primer el sol.

Els Directors, de mà d'en Peel, empen la frase “profetes elegits” en el sentit que el Principi no tria els seus descobridors per esbotzar el punt de vista que certs individus són elegits per Déu. Tothom amb llum espiritual és “elegit,” però això és simplement una metàfora. En Peel ens ve a dir que tots els profetes es van saber aprofitar dels “fets a l'abast per la recerca racional” i anaren més enllà que els altres (com la Sra Eddy).

PARÀGRAF 6

HEUS AQUÍ EL NOU JESÚS DE LA CIÈNCIA CRISTIANA!

Al sisè paràgraf hi llegim:

“Emprant una metàfora similar (**Nota: posa Jesús a la mateixa categoria que en Boyle, Pitàgoras i Heisenberg**), Jesús podia dir que era enviat pel seu Pare per il.luminar les tenebres del món com un raig de llum és “enviat” pel sol per fer la feina “encomanada” a la terra. (**Nota: Però el fet és, segons en Peel, que Jesús com exploradors i descobridors posteriors simplement arribà al cim abans que els altres.**) Altra volta, quan profetitzava (Joan 14:16) que Déu enviaria (**Nota: Jesús també digué “Jo us enviaré l'Esperit Sant” – Joan 16:7**) l'Esperit Sant, el Consolador o “Esperit de la Veritat” per menar els seus seguidors “a tota la veritat,” predeia, segons el punt de vista de la Sra Eddy, que la veritat que havia exemplificat a la seva pròpia vida vindria com una Ciència divina universal, demostrable per tothom que n'acceptés i practiqués la revelació (**Nota: sense reconeixen el revelador**) de la veritable naturalesa de l'ésser.”

La frase, “Emprant una metàfora similar” fa esment del cinquè paràgraf on “el sol ixent 'trià' de tocar el cim més alt, ni que la tria fos de fet l'operació de lleis del tot ignorants de formacions geològiques particulars.” Emprant aquesta mateixa metàfora “Jesús podia parlar de ser enviat pel seu Pare a il.luminar les tenebres del món, com un raig de llum és “enviat” pel sol a fer la seva tasca encomanada a la terra,” en lloc d'un ésser (Jesús) enviat a acomplir una missió pel món.

LES CLAUS DEL REGNE DEL CEL

El poder Diví darrera de la confessió de cada Científic Cristià – el reconeixement i l'agraïment – del Crist que li és revelat pel Pare, “esperonarà i establitzarà el creixement dels Científics Cristians d'avui i de les generacions futures; establirà la unitat del Camp,” i donarà a cadascú les claus del regne del cel.

Com digué Jesús:

“I jo també et dic, que tu est Pere, i que sobre aquesta pedra hi bastiré la meva església, i les forces del reialme de la mort no hi tindran poder. I et donaré les claus del regne del cel. (Mateu 16: 18,19)

Correlatiu amb això, la Sra Eddy escriu:

“El cel representa l'harmonia, i la Ciència divina interpreta el Principi de l'harmonia celestial. El gran miracle, pel sentit humà, és l'Amor diví, i el gran menester de l'existència és assolir la veritable idea d'allò que és el regne del cel dins l'home. Aquest objectiu no s'ateny mai mentre odiem el nostre germà o fem una falsa estimació d'aquell a qui Déu ha designat per anunciar la seva Paraula. (èmfasi afegit) A més, no podem capir mai el Principi diví, si no fem una justa estimació de la seva idea visible més alta. El botànic ha de saber el gènere i l'espècie d'una planta per poder-la classificar com cal. Amb les persones és com amb les coses.” (*Ciència i Salut*, p. 560)

No hi ha altra manera d'entrar al regne. Jesús ha explicat abans que les claus són essencials per entrar al regne, i les claus – i el poder de Déu que hi va de bracet – en són donades pel reconeixement de JesuCrist i de la Sra Mary Baker Eddy com els dos representants de la idea immaculada: “Aquesta idea immaculada (el Crist) representada primer per l'home, i segons els Revelador, finalment per la dona ...” (*Ciència i Salut*, p. 565: 18,19)

(1) Al Sentinel de l'Octubre del 2023 els Directors hi declararen que la Sra Eddy no era la dona de l'Apocalipsi, negant-li, doncs, el seu títol espiritual de Reveladora i el seu lloc a la profecia Bíblica.